

Előfizetési árak:

Egy évre 5 frt — kr.
Fél évre 2 frt 50 kr.
Negyed évre 1 frt 25 kr.

Szerkesztőség:

Kurcaparti-utca 31. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények és az előfizetési pénzek is küldendők.

SZENTESI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

Hirdetésekre nézve

A lap egy oldala 24 helyre van beosztva. Egy nety ára 90 kr. Bélyegdíj minden beiktatástól külön 30 kr.
Hirdetéseket Schönfeld A. könyvkereskedésében is felvetetnek.

Bérmertelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.

Nyilttér-ben

minden egyes sor közlése 30 kr
Kéziratok vissza nem adtnak.

Megjelen hetenként háromszor:
vasárnap, kedden és pénteken reggel.
Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos
SIMA FERENC,

Előfizetések elfogadtatnak helyben:
Schönfeld A. könyv- és papírkereskedésében.
Ugyanitt egyes számok is kaphatók.

Október 6.

Huszonnégy év óta béke és egyetértés uralkodik e nép és felkent királya között, s a nemzet az alkotmány sáncai között munkál a haza felvirágzására, a nemzeti szabadság kifejtésére és megszilárdítására; de azért e napon, október 6-án gyászt ölt minden igaz magyar, s az aradi vértanúk szent emlékére gondolva, buzgó imádság epedez milliók ajakán, kérve a mindenség urát, hogy az aradi vértanúk emléke legyen utolsó Golgothája a magyar honszeretnek. S az a szabadság-szobor, melyet egy évvel ezelőtt emelt a honfiai kegyelet hazánk szabadságáért vértanui halált szenvedett 13 dicső hős meggyilkoltatásának szomorú emlékezetére, mint a honszeretet kálváriája álljon fenn; de csak szomorú emlékezetétül rég elmúlt időknek.

Emlék, szomorú, gyászos emlékezetek maradjon ez rég elmúlt időknek, s ne legyen soha a honszeretet megpróbáltatásának buzdító, lelkesítő emlékjele, melyből erőt kelljen meríteni harc és küzdelemre.

Legyen ez határköve a nemzet és király között uralkodott véres viszályoknak.

Legyen ez a mult, hova a nemzet az engesztelés és bűnbocsánat imájával jár. Engesztelést és bűnbocsánatot hirdetni azoknak, kik e gyászos napot a magyar nemzet történelmébe beiktatták. — Engesztelést rebegjen e napon minden magyar ajka, mindaddig, míg a vértanúk szellemét a haza veszélye fel nem idézi a szent porok alól.

Ekkor áldozunk az ő dicső emlékezetük oltárán az igazi hazaszeretnek legméltóbban. Mert azzal szerzünk a hősök haláláért a nemzetnek legnagyobb elégtételt, ha az ő dicső küzdelmök által megszentelt eszme diadaláért a jog, törvény és alkotmány szellemében nem szününk meg békén munkálkodni mindaddig, míg az ő halálukkal szerzett jogok megvédését és fejlesztését semmi nem veszélyezteti.

De ha jönnének oly idők, mikor az engesztelés és bűnbocsánat szava elvész a jogtíprás zajában, akkor ti hozzátok fordul a magyar nemzet, ti hozzátok dicső vértanúk szelleme, s majd keljete fel lánggra gyújtani minden magyar kebelben a honszeretetet, azt a honszeretetet, mely kész vért és életet áldoz a hazáért, a szabadságért, melynek a mai nap emléke örök Golgotája marad!

Mert — a mint a halhatatlan költő mondja gyönyörűen:

„Az nem lehet, hogy annyi szív
Hiába onta vért, —
S keservben annyi hű kebel
Szakadt meg a honért.

Az nem lehet, hogy ész, erő,
És oly szent akarat
Hiába sorvadozzanak
Egy átok-súly alatt.

Még jönni kell, még jönni fog
Egy jobb kor, mely után
Buzgó imádság epedez
Százvezrek ajakán.

A vasutügy.

Lejött végre azon fatális megyei határozat ügyében a ministeri döntés, amely felett a városi képviselőtestületben folyt éles vita okául szolgált Sarkadi volt polgármester lemondásának.

Értjük itt a vasutügyben hozott vármegyei határozatot, melyben annak idején tisztelettel ki lett mondva, hogy nem Szentes városa állapítja azt meg, hogy milyen feltételek mellett ad a város a szentes—hódmezővásárhelyi vasuttra 60000 frtot, hanem a megyei közgyűlés.

Szentes ugyanis kimondta, hogy ad a kérdéses vasuttra 60000 frtot, ha az állam hozzájárul 200000 frttal s ha Zsilinszky és Stammer keresztül bírják vinni, hogy a tényői, szentesi és szentes—vásárhelyi érdekesség egyesülni fog, különben pedig nem ad a város egy krt sem.

A vármegye föntemlített határozatában kimondta, hogy a városnak nincs joga ilyen feltételeket kikötni, hanem saját jól felfogott érdekéből, minden feltétel nélkül tartozik 60000 frttal hozzájárulni a szentes—vásárhelyi vasut kiépítéséhez.

Kimutattuk akkor, hogy Csongrádvármegye törvényhatósága a törvénytelen és erőszakoskodás legvégső határára lépett akkor, mikor ezen határozatát meghozta, s felszólamlásunk folytán Szentes város képviselőtestülete meg is fellebbezte ezt a határozatot.

Emlékezhettek rá olvasóink, hogy akkor, mikor a városi képviselő testület ezen felebbező határozatát kimondta, a „Szentes és Vidéke“ s az ezen lappal együtt existenciára vadászó ügyvédek egész serege mily hajszát indított a vármegyei hivatalos lapban a képviselő testület többsége ellen, hogy az ezen felebbezése által is mily törvénytelenre ragadta magát a vármegyével szemben. Mi kijelentettük s ime a pár nappal ezelőtt leérkezett ministeri rendelet is nekünk adott igazat abban, hogy azt, mely szerint Szentes városa ad-e s ha ad, mily feltételek mellett ad valamely összeget a kérdéses vasuttra, azt nem a vármegye s nem a minister, hanem egyedül és kizárólag Szentes város közönsége van jogosítva meghatározni.

Ezt mondja tulajdonképeni értelmében a ministeri rendelet is, s így meg lett semmisítve a vármegye határozata, mely törvénytelen beavatkozás volt Szentes város autonomikus jogaiba.

Ez a tény s így azon harcban, melyet a vasutügyben Szentes város hozzájárulására nézve mi képviseltünk, mienk volt a törvényes álláspont és nekünk lett igazunk. A mi-

nister ugyan az államkincstár érdekeinek forszírozásából elmondja, hogy tiszteletlenség volt a kormányval szemben Szentes városa részéről 200,000 frt állami hozzájárulási összegnek követése; mert hát az állam ennyit nem adhat és tulzott az a kívánság is, hogy a város a három érdekesség egyesülését követeli s azért felhívja a minister Szentes városát, hogy anyagi ereje és érdeke arányában járuljon a kérdéses vasuthoz bizonyos összeggel.

Ami a ministeri rendeletben emlegetett tiszteletbeli kérdést illeti, erre részünkről azt a határozott megjegyzést tesszük, hogy itt a kormány, vagy a minister iránti tiszteletlenségről szó sincs, hanem arról van pusztán szó, hogy mit és milyen feltétel mellett ad a város ezen vasuttra? S mikor erről van szó, itt semmiféle udvariaskodásnak helye nincs, hanem komoly üzleti meghatározása annak, hogy érdeke-e a városnak a tervbe vett görbe vasut kiépítése, vagy nem? — Ha érdeke: mit ad rá, s ha nem érdeke: egyáltalában hajlandó-e adni valamit?

S mi erre azt feleljük, hogy a görbe vasut Szentesnek nem érdeke, s miután a felajánlott feltételeket nem fogadta el se a vármegye, se a minister, annál fogva Szentes városa nem fog adni ezen vasuttra egy krajcárt se.

Ez az egyszerű és tiszta álláspont s ebben nincs se tisztelet, se tiszteletlenség senki iránt.

Mi egyelőre megérjük azzal, hogy megmentettük a várost a 60,000 frt hozzájárulásától.

Ujabb lapvélemények a polgármester-választásról.

A hatalom tulkapásai.

— „Magyar Hirlap“ —

Csodálatos, hogy ne mondjam, megdöbbentő idöket élünk! A hatalom, mintha morális erejéből kivetkezödni akarna, a tulkapások mezejére kezd átcspalni. És ez annyival feltünőbb, mert alkotmányos világban élünk s parlamentáris kormányunk van, melynek a maga létjogát a nemzet többségének támogatására kell fektetnie. De számíthat-e jogosan és méltányosan bármely kormány a nemzet többségének őszinte támogatására, ha az a hatalomnak tulkapásait gyakorlatba kezdi hozni, vagy legalább alantatás közegénél felbátorítólag elnezi, sőt — ha kell — mentegeti?!

Ily irány és áramlat nem egyéb, mint a törvényes hatalom helyébe az önkénynek uralomra emelni akarása.

A mi a szentesi polgármesteri kijelölést illeti: igaz, hogy a kijelölő bizottság a törvény betűi szerint kihagyhatja a legérdemesebb pályázót is a kijelölésből, de a törvény szellemére ügyelni nem kívánó nem méltó arra, hogy kezébe a törvény végrehajtása letéssék, mert az akkor a hatalmat könnyen csak a személyes érdekek kielégítésére használja fel. Mi volt és mi lehetett célja a kijelölés törvény által lett kimondásának? Nem a szabad választás lényegének, hanem a szabad választással való visszaélésnek a korlátozása; tehát megakadályozása annak, hogy érdemtelenség, hivatlanok, képzetlenség a választó közönség kegyének mesterséges kihalásása által

valahogy közhivatalra emelkedjenek? És mit látunk a szentesi polgármesteri kijelölésnél? Azt, hogy a legérdemesebb, a választó többség óhajtottja kihagyatik s csak azért, hogy egy másiknak, a kisebbség általi megválasztása keresztülkörülbácsolható legyen. Mi ez, ha nem a választási szabadságnak és jognak tartózkodás nélkül való kijátszása, — a hatalomnak egy végig sértő tulkapása?! és melyik figyelmes szemlélő ne vezetessék azon gondolatra, hogy ez bizonyosan csak azért történt, mert a mellőzött egyén a kijelölő bizottság elnöke előtt nem vala „grata persona”, és az elnök a bizottságba a maga részéről olyan tagokat nevezett ki, kik mindenben az ő hiúságának kívántak eleget tenni. Mert hiszen a kérdéses egyén, mint a megyei árvaszék elnöke s azelőtt Szentesnek polgármestere, mind képesség, mind gyakorlottság tekintetében nemcsak a városnak, hanem a megyének is egyik kitünősége.

Az ily eljárás botrányoztató s nem csupán Szentesnek, de valamennyi városnak és törvényhatóságnak jogérintetést mélyen sértő. S mivel „ma nekem, holnap neked”, az ilyen esetet, politikai pártkülönbség nélkül, valamennyi városnak és törvényhatóságnak sérelméül lehet tekinteni.

Mint e lapból olvassuk, ezen kijelölés és az annak nyomán megejtett polgármesteri választás ellen felolvasásos tétetik a miniszteriumhoz. Tegye a miniszterium belátása szerint azt, a mit jónak, törvényesnek és igazságosnak ítél. De szabad legyen e tekintetben véleményemet kockáztatni.

Az a hatalom, mely erkölcsileg is elég erősnek érzi magát, sohasem szokott a hatalmaskodás, a tulkapások hűbájába keveredni; az ellenzék irányában nem feltekeny, nem kislelkű és boszuálló, hanem inkább mérsékelt és a méltányosság határszéleig igazságos. Szigorubb saját emberei, mint ellenfelei iránt s örül, ha törvény, jog és hazai szent érdek sérelme nélkül az ellenzék óhajlásának is megfelelőleg intézkedhetik. Ez a lojális, a helyes, a tapintatos eljárás. Míg ellenben az a hatalom, mely akkor is útni és tapadni akarja ellenteleit, még pedig a törvény nevében, midőn azok semmi törvénytelen nem kívannak, — csak saját romlását siettet; és a ki a törvényes hatalmat ily irányban kezeli, annak legjobb hatalmat kezére nem bízni és ha bizva van, azt kezeiből kivenni; mert az ilyen hatalomkezelő kompromittálja a felsőbb hatalmat is.

A szentesi botrány.

— „A Nep Barátja” —

Szentesen különös polgármester-választás volt. Az lett polgármesterre, a kire a kisebbség szavazott.

A „SZENTESI LAP” TÁRCAJA

Az ügyvéd tárcája.

— Regény két kötetben. —

Irtta *Hugó Alfréd*.

104

A „Szentesi Lap” számára fordította:

M. MAYER IDA.

II. KÖTET.

Verhagen dacos mozdulatot tett.

— Hát tudomással bírt a báró róla, hogy e jegyzetek az ön kezénél vannak? — kérdé.

— Ó nem; de Róbert igen.

— Miért nem figyelmeztetett akkor ezen körülményre? Ez egyébként mit sem változtat a dolgon. Mondja, hogy elloptak.

— Hahaha! — kacagott fel Reinhard keserűen, — s ön oly butának képzei a bárót, hogy ezt elhízi?

— Miután nincs lehetetlenség a nap alatt, — miért ne.

— Ez lehetetlen!

— Ugy gondoljon ama nagy szerencsétlenségre, melynek egyedül a báró az oka.

— Mit szándékozik még tenni? — kérdé Reinhard, gyűlölet és haragtól szikrázó szemekkel. — Talán leánya jegyesét is meg akarja semmisíteni?

— Hogy érti ezt?

— Ugy, hogy ezzel saját gyermekét tenné örökre szerencsétlenné.

— Ah, ha leányomnak elmondanám az igazi okot, melyek tiltják a Jenővel való házasságot, egy percig sem habozna megvetését nyilvánítani. De, ezt nem teszem, mert én az ifjut becsületos jellemű-

Balogh Jánosra 121 polgár szavazott, dr. Tasnády Antalra pedig 61, s így a szabadelvű-párti politika elvei és törvényei szerint Tasnády lett polgármester. Tisza Kálmán szabadelvű-kormányának csinálta meg az ilyen szabad választási törvényt s Szapáry szabadelvű-kormányának alkalmazza. Ez az ugynevezett „kijelöléssel mérsékelt szabad választási rendszer.” Ez volt a Tisza hamissága. Nem hozta be a tisztviselők kinevezését, fenntartotta a szabad választást elvben, de a főispáni vagy alispáni kijelölési joggal meghamisította, nevétségessé tette azt. Szerencsére, Tisza főispánjai s alispánjai legtöbbszörben volt annyi tisztesség, hogy a kijelöléseknél a világos többség jelöltségét nem mellőzték, mert kerülni akarták a botrányt. Szabolcsban csinált ilyesmit egyszer a főispán egy főszolgabíró-választásnál, mellőzve a megyei közönség egyhangú jelölését, a kinek az a politikai bűne volt, hogy az antiszemita pártot visszatérítve a függetlenségi párt kebelébe, lehetővé tette, hogy a képviselőválasztásoknál ugyszólván megyeszerre megverjék a kormánypártot. Szabolcsban azonban a kisebbség jelöltje ilyen botrányos, bár a Tisza-féle törvény betűje szerint alakilag jogos erőszakoskodással szemben, nem fogadta el a megválasztást.

A mi a szentesi esetet illeti, a kijelölési joggal visszaélő alispánt Stammer Sándornak hívják. Olyan fajta ember, a kire az új alkotmányos korszak beköszöntésével azt szokták volt mondani: Meghalt; — Stammer hazája ellenében szolgált az ellenséget: Bach-huszár volt. Most a nép ellenében szolgálja a kormány-hatalmat. Stammernek legutóbb az alispánválasztáskor ellenjelöltje épen az általa most polgármester-jelölésnél mellőzött Balogh János volt. Neki már csak erre való tekintetből sem kellett volna Baloghot mellőzni, mert még a legkifogástalanabb ember is ily helyzetben kitette volna magát annak a gyanúnak, hogy nem a közérdek, hanem egyéni ellenszenv vezet. Az illem legelemibb szabálya szerint Stammernek nem lett volna szabad elnökösködni e választáson. Avagy Stammernek egyenes parancsa volt felülről? Akkor hulljék le a lepel! Ki parancsol a megye kormányzó alispánjának? A most még fennálló törvények szerint az alispán a vármegye első tisztviselője, ő csak a törvénynek s a vármegyének felel. Kitől fogadott hát el parancsot? A kormánytól, illetőleg a kormány képviselőjétől, a főispántól? De hiszen ő nem a kormány, hanem a megye tisztviselője. Elárulta volna-e a megyét, a mely neki kenyeret ad, hogy kedvébe járjon a kormánynak, a melytől kinevezést remél? Még arra is kíváncsiak volnánk, hogy szól a kormánytól kapott s szolgálékülég végrehaj-

nek tartom. Van azonban még más út is, melyen a szerencsétlenséget teljessé tehetem. Például csak tudomására kellene hozni a grófnének férje ifjúkori vétkeit, azonnal kész lenne a veszedelem.

— Ostobaság! — mormogá az ügyvéd, — majd bizony 30 év után törődik a grófné férje ifjúkori vétkeivel!

— Kérdés s minden attól függ, miként hozzák e dolgot tudomására, — válaszolt a törpe ravaszul vigyorogva az ügyvéd szeméi közé. — A szigorú erkölcsű asszonynak azon időben nem volt szabad egy betűt sem megtudnia nővérem szerencsétlen esetéről. Mindnyajunknak szigorú hallgatást kellett ígérnünk s boldogult Gumbinner ügyvéd annyira megköté kezeinket, hogy a világért sem mertük volna adni szavunkat megszegni. Nos, ha Priska grófnő, a büszke Holcendorff miniszter leánya megtudná az akkori eseményeket, ugy a báró békés családi életének rögtön vége szakadna.

— Meggyőződése ez önnek? — kérdé Reinhard elgondolkozva.

— Igen, szent meggyőződésem s oly bizonyos, minthogy most itt ülök.

— Ugy hát hadd bűnhődjék a bűnös, — mondá Reinhard keserűen, — arra azonban már most felkérem, hogy bár gyűlölöm a bárót egész családjával egyetemben, engem ezen játékból hagyjon ki.

— Helyes! — válaszolt a törpe, — majd gondolkodom róla, tervem még ugy sincs kész.

Ezután új szivarra gyujtva, látható kedvteléssel veté magát hatra székében, Reinhard pedig újból az akták között kezdett lapozgatni.

tott parancs: egyszerűen ugy-e, hogy Balogh Jánost kell mellőzni, avagy pedig ugy — s ez a szentesi viszonyok ismerői szerint valószínűbb — a nép jelöltjét? Azt akarták-e megmutatni a népnek, hogy a törvény betűi adnak hatalmat és módot a kormányának a népakarat elfojtására? Azt hiszik-e talán, hogy a hatalom ily durva nyilvánulásától megijed Szentes derék, hazafias ellenzéki népe s a független polgárból a hatalom tényérnyalója és csuszó-mászója lesz?

Az EMKE közgyűlése.

Vasárnap tartotta meg az EMKE fennállásának hetedéves közgyűlését Marosvásárhelyt. A közgyűlésen nemcsak Erdély magyarságának színe-java, de Magyarország számos kitünősége is részt vett és a hazai főkegyetek mind képviselve voltak. A gyűlésről a következő távirati értesítést vesszük:

Marosvásárhely, okt. 5. (A „Szentesi Lap” eredeti távirata.) Gróf Bethlen Gábor és Horváth Gyula elnöklése mellett tegnap déli 11 órakor több ezer előkelő tag jelenlétében közgyűlést tartott az EMKE a reformátusok templomában. Gróf Apponyi Albert a közgyűlés tapsai között indítványozta, hogy a közelebbi közgyűlés Budapesten tartassék meg. — Ugron Gábor Apponyi beszéde alatt érkezett a templomba, s mikor Apponyi beszédét befejezte, Ugron mellette foglalt helyet.

Délben 350 terítékű bankett volt a „Transilvania” szálloda termében. Bethlen Gábor elnök a királyt élte. Apponyi a felekezet és pártkülönbség nélküli egyesülésért emelt poharat Erdély és a székelység érdekében. A terem karzatait Erdély előkelő hölgyei foglalták el s ott hallgatták a pohárköszöntőket. Este a polgárság fáklyászenét adott Bethlen Gábornak, Apponyi Albertnek és Ugron Gábornak, kik a „Transilvania” erkélyéről köszönték meg a megtiszteltetést. Később hangverseny volt a legelőbbkelőbb nők közreműködésével. Erdély előkelőségei mind itt voltak s a lelkesedés leirhatatlan. — Mi, szentesiek, az EMKE szentesi összes tagjai nevében bábérkoszorút tettünk a marosvásárhelyi vértanuk: Horváth Károly, Gálffy és Török emlékoszlopára. Ma este utazunk nagyobb társasággal Kolozsvárra.

*

— Hm, aztán mi is van abban a tárcában? — kérdé Verhagen hosszú szünet mulva.

— Semmi, — felelt az ügyvéd, — vagy legalább semmi jelentősebb, ami önt is érdekelhetné. Bár eddig is óvatosabb lettem volna önnel szemben.

— Ugy? S szabad tudnom az okát?

— Miért ne? Ön az ellesett titkot oly módon használta fel, melyet nem helyeselhetek s amelynek előbb-utóbb én iszom meg a levét. Tekintélyes családok már is kompromittálva érzik magukat . . .

— Hát nem ök-e az okai?

— Lehet, ez azonban nem ok. Titkukat jól megőrizve hitték atyám által, míg most méltán vádolhatnak szemrehányással, mint megoizhatlant, tudván, hogy ezen titkok csak általam s az én belezegyzésemmel jöhettek napfényre. Verhagen, ön gonosz játékot űzött velem, s nem gondolt a következményekre. Midőn a tárcá tartalmát átlapoztuk, azon egyezsége léptünk, hogy csak azon iratokat fogjuk javunkra felhasználni, amelyekből jövedelmet remélhetünk, s én elég balga voltam azt hinni, hogy auyám testvérében megbizhatom, dacára, hogy biztosított róla, hogy minden itt élő család viszonyaival ismerős.

— Ugy hát ön azt hitte, hogy tanácsadója leszek, nemde? — kérdé a törpe.

Reinhard nem felelt. Verhagen pedig folytató:

— Nyugodjék meg drága öcsémuram, nem álnunk még olyan rosszul.

— Sőt ellenkezőleg, ön már is visszaélt bizalmammal, — válaszolt Reinhard megvetőleg.

(Folytatása következik.)

Az EMKE múlt évi működése eredményét a titkári előterjesztés alapján, a következőkben foglalhatjuk össze:

Az egyesület ügyforgalma az alszámokkal együtt tulmely a 4000-en, tehát 1000-rel több, mint a tavalyi; a borítékolt postai küldemények (levelek, felhívók, átiratok stb.) száma pedig 35.000; 10.000-rel több, mint mennyit múlt évi jelentésünkben is kimutattunk. Hátralékos ügyszer nincs.

Az ügyek ellátására, illetve előkészítésére tartott a lefolyt évben a dévai közgyűlés óta a központban 9 igazgató-választmányi, 20 direktoriumi, 15 irodalmi szakosztályi, 1 közgazdasági szakosztályi, 3 segélyező bizottsági, 3 könyvtár-bizottsági, 2 olvasókönyvi bizottsági, 1 kongresszus-bizottsági, 2 kárpát-bizottsági, 1 bérház-bizottsági, összesen 58 központi különböző gyűlés. Hozott az igazgató választmány összesen közel egy ezer (940) jegyzőkönyvi határozatot. Ha a központéhoz vesszük azon fiók köz- és választmányi gyűléseket, melyről határozott tudomásunk van, elmondhatjuk, hogy nincs az esztendőnek napja, melyen az EMKE érdekében valahol gyűlésszerű összejövetel ne történjék.

Tagjaink száma e pillanatban 1854 örökös és alapító, 11.079 rendes, 4500 pártoló, összesen 17.433. Főltte nevezetes jelenség, hogy a csekélyebb tagdíjjal járó kötelezettségekben mutakozó némi apadással szemben, a terhesebb áldozattal járó kötelezettségek, t. i. az alapító tagságok, szaporodnak úgy, hogy 66 alapító taggal szaporodtunk az idén is, minek készpénzben kifejezett összege 63.863 forint 42 kr. Tagjaink az ország minden vármegyében és városában vannak állandóan most is.

Az Emléknek e pillanatban 61 szervezett vidéki választmánya van, mely mellett megjegyzendő, hogy az új ügyrend értelmében az eddig külön állott nő-választmányokat a sikeresebb működhetés érdekében a férfi-választmányokkal már ez évben egyesítettük. A fiók-választmányi életéről általánosan örvedeteset jelenthetni. Van fiók-választmány, mely 25%-áról is lemond s óvját a tagok közötti külön gyűléssel tartja fenn. Működvelő szakosztályok, március 15-iki és gyűjtő bizottságok stb. alakulnak. Fiókjaink kezdenek állandó helyiséget tartani, s ezzel a mozgalmat állandósítani. Van fiók, mely gyűjtéséből történelmi hőseinknek már a második emlékszobrot emeli. A fiók-választmányokban rejlő erő egyik bizonyítéka a Kárpát-egyesületnek egy jelre megalapítása s az erdélyi rész leírásának gyors egybehozatala.

Tavalyi évi jelentésünkben 50.000 frt évi törzsvagyont növekedést mutattunk ki. E pillanatban jelentésünk ennél is kedvezőbb. Egyesületünk tőkevagyon a f. évi szept. hó közepén 563818 frt 30 krt tett ki. A tavalyi közgyűlés óta tehát egy év alatt 78.280 frt 53 krral szaporodott. Benne van ebben Kovács Sándor fejedelmi alapítványa is, mely az egyesület felénél nagyobb részét teszi; de nincs benne a Dersi János 10.000 frt s az Orbán Balázs báró 8000 frt alapítványa, melyek bevétele folyamatosan van. Egyesületünk összes künn levő s megfelelőleg esedékes, befolyandó várandósága még: örökös tagoktól 5134 frt 16 kr., alapítóktól 58.888 frt 57 kr., rendes tagoktól 62.333 frt 61 kr., pártoló tagoktól 4268 frt 8 kr., vagyis 119.624 forint 42 krajcár. Nem szerepeltettük a fenti tőkevagyonban a Kun Kocsárd gróf fejedelmi alapítványát, melynek értékét, ha a Bartha Miklós alelnök hivatalos becslése szerint 221.557 frtra vesszük, az esetben az egyesület jelen összes alapítványa, tőke és várandó vagyon 905.009 frt 72 kr. Minthogy azonban ez összegnek egy része még csak remény, másik jelentékeny része pedig egyetlen nagy alkotásra, az algyógyi székes földmives iskolára fordítatik: a tényleg rendelkezésre álló tőke ma csak az 563.828 frt 30 kr. Ennek elkölthető kamatait tekintve, nem habozunk kimondani, hogy ez csak annyi a célhoz képest, melyre szövetkezünk, hogy megfeszített tevékenységre és áldozatkészégre buzdítson a jól megkezdett uton.

A jelzett tőkevagyon tekintve, minthogy egyesületünk nem időleges becű jutalmazásokra, hanem rendszeres és biztosított fennállású intézmények létrehozására törekszik, tehát a kamatjövdelemre fek-

teti működését: az algyógyi bírtok jövdelemén kívül, az összesen sem nagy kezelési költség betudásával, 38-40.000 forint az évente elkölthető, de biztos és pozitív jövdelem. A fiók-választmányoknak saját szükségleteire és segélyeikre felhasználható 25%-ka bizonytalan nagyságu összeg. Erre a jövdelemre alapította egyesületünk eddigi alkotásait. Az egyesületi adózás módja nem az állam, vagy közigazgatás kény szerű és mindig biztos adózása, hanem nagyon változó és időleges, azért fokozatosan tőkét kell teremteni, mely e biztosított adózást mintegy a kamataiban nyújtja. Ezzel a jövdelemmel okosan és bölcsen kell, mint a mevaltonak, egy kenyérrel és néhány kalacskaival, ezreket és százezreket kielégiteni. Csak így történhetik meg, hogy egyesületünknek egyéb akcióin, kiadványain, népkönyvtárain, gyakori, egyszersmindenkorra szóló segélyen kívül kilencvennégy erdélyrészi községben van mar száznegy állandóan biztosított, önnálló vagy segélyezett intézménye.

Helyi és megyei hírek.

— **Stammer ur polgármestere**, mint halljuk, az alispánnak külön, szigorú írásos rendelele folytán, Szentes város tanácsa által ma fog hivatalába beiktattni. A tanács ugyanis tegnapi ülésében folyóvá tette dr. Tasnády Antal részére a polgármesteri fizetést s ma fogja a hivatalt átadni neki. — S mindez az alispán parancsára történik. Azt, hogy az alispán törvénytelenül jár el és erőszakosan: a polgármester kinevezésnél tapasztaltuk s ez ellen Szentes város képviselőtestülete mar ott óvást tett s ezzel kifejezett adott annak, hogy 124 képviselő szavazatával szemben 61 szavazattal, nem engedi senkinek elfoglalni a polgármesteri széket mindaddig, míg a minster is hozzá nem járul Szentes város képviselőtestülete választási jogának nyílt megsértéséhez. Ezen óvással szemben Stammernak a rendelkezése törvénytelen. Ezt Szentes város tanácsának kell tudni legjobban. S így neki vagy egyenesen tiltakozni kellett volna ezen rendelet végrehajtása ellen, vagy a közgyűlésre kellett volna azt bejelenteni, annyival is inkább; mert először is a tanácsnak nincs joga tisztí fizetést folyósítani; erre sem törvény, sem statutum engedélyt nem ad neki; másodsor a közgyűlés felhatalmazása nélkül nincs joga neki még egy alantas hivatalt sem átadni senki részére. Oly közgyűlési utasítást pedig, hogy dr. Tasnády Antal részére a polgármesteri hivatalt átadhatja, Szentes város képviselőtestülete részéről nem kapott. S így nagyon sajnáljuk a tanácsot, hogy a Stammer által kezdett törvénytelenség útján haladva, oda fogja provokálni Szentes város képviselőtestületét, hogy ezen eljárását a legkomolyabban megrendszabalyozza. — Különben, hogy a tisztelt tanács magával jobban tisztába jöjjön, ezen polgármesteri hivatal átadását és a fizetes folyósítást tárgyzó határozata ellen lapunk szerkesztője, továbbá dr. Filó Lajos és dr. Ecséri Lajos előterjesztés, illetve felebebezzel élnek; s így jog- és törvény szerint feltétlenül meg van akadályozva az, hogy Stammer ur — vagyis a **vármegye polgármestere** — Szentes város polgármesteri székét törvényesen elfoglalhassa. Mert ez mindaddig jogosan nem történhetik meg ennek a „kis istennek” az uralkodása alatt, míg a **tisztelt ügyvéd ur polgármesterré választása jogerőre nem emelkedik.**

— **Lapunk jelen számában** ujjlag közlünk pár szemelvényt a fővárosi lapokból a nálunk legutóbb végbe ment polgármesterválasztásra vonatkozólag. Különösen felhívjuk olvasóink figyelmét a „Magyar Hírlap” vasárnapi számában „A hatalom tulajdonosai” cím alatt közlött cikkekre; megérdemli, hogy egész terjedelmében elolvassék és megszívleltessék nemcsak helyi vonatkozásoknál fogva, — de országos politikai szempontból is.

— **Tessék választani!** Ily értelmű felhívást kapott most, a polgármesterválasztó közgyűlés után Temesváry aljárásbíró a szegedi kir. törvényszék elnökétől, melyben fel van szólítva arra, hogy miután a törvény értelmében egy járásbírósnál a bíró közeli rokonságban nem lehet a telekkönyvvezetővel, amennyiben Temesváry Antalnak veje, Korbuly Béla segéd telekkönyvvezető, s így együtt nem szolgálhatnak, annál fogva nyilatkozzanak egyúttessen, hogy melyikőjük akarja magát máshová áthelyeztetni? — Ezen összeférhetetlenségi rendelkezéssel szemben csak annyit kívánunk a közönség tájékozása végett megjegyezni, hogy Korbuly Béla 1881. június 12-ike óta veje Temesváry Antal aljárásbírónak s ezen idő óta vele együtt szolgál s ez ellen jéddig nem volt észrevétele senkinek. — Mint tudjuk, ezen felhívás folytán, tekintettel arra, hogy Temesváry Antal öt hónap mulva teljes nyugdíjba lépne, s vejét nem akarja megfosztani attól, hogy

hivataloskodását továbbra is ne itt folytathassa, ho már némi vagyont is szerzett, annál fogva magát fogja áthelyeztetni azon rövid időre, de az is lehetséges, hogy azonnal nyugdíjaztatását kéri, hogy 42 évi hivataloskodása után független polgára lehessen ennek a városnak.

— **A felebebezés a polgármester kinevezése** ellen már elkészült s a törvényes határidőn belül Szentes város képviselőtestülete legális többségének aláírásával ellátva fog beadatni. S meg vagyunk róla győződve, hogy Csongrádvármegye törvényhatósága Stammer Sándor alispán által Szentes város választási szabadsága ellen elkövetett merényletet, a kinevezés megsemmisítését olyképpen fogja megtorolni, mely egyúttal Stammer ur botrányos közéleti pályájának is befejezése lesz.

— **A megyei betegápolási alap** iránt a „Szentes és Vidéke” szerkesztősége kiváló érdeklődést latszik tanusítani. Múlt számában ugyanis felpanaszolja a városnak, hogy az alispán felhívta a polgármestert, hogy megyei betegápolási alap címén 1892-ik évre ne $\frac{1}{2}$, hanem 1%-ot vegyen fel a költségvetésbe, a szakosztály azonban megtagadta az alispán kívánságát, miután a megyei pótadót nem az alispán, hanem Csongrádvármegye köztörvényhatósága állapítja meg. A „Szentes és Vidéke” erre most azt írja, hogy méltányos a magasabb pótadó; mert az alapot többnyire szentesiek veszik a vármegye terhére igénybe. A tisztelt újság ezt nyilván tapasztalatból tudja, hiszen a segédszerkesztő ur is hosszabb ideig volt Hód-Mező-Vasárhelyen a 17. számú betegápolási alapra és az e címen felmerült 45 frt 67 kr. még ma is a hátralékok közt szerepel, ha ugyan azóta, mint behajthatlant, leírásba nem hozták, úgy amint az a szerkesztő urnak hódmezővásárhelyi kaszinói tagsági díjaival is történt. — Ilyenekre kell a pótadóemelést!

— **A megyéről.** Vármegyénk közigazgatási bizottsága f. évi október hó 13-án délelőtt 9 órakor a szokott helyen ülést tart.

— **Fel a Curiához!** A városi központi választmányának szeptemee 14-én hozott határozata ellen, mely szerint az 1892. évi országgyűlési képviselő választók névjegyzékébe leendő felvételre többek kérvényét elutasította, Orosz János, Banfalvi Lajos és dr. Purjesz János felebebezzést adtak be. Nevezettek felebebezzése a kir. Curiához fog végleges elbírálás végett felterjesztetni.

— **Október 6.** Az aradi gyászos emlékü évforduló alkalmából ma a helybeli ref. és r. kath. templomokban ünnepélyes isteni tiszteletek tartatnak.

— **Uj menetrend.** A magyar kir. államvasutak vonalain f. évi október 1-től új, teli menetrend lépett életbe, Noha ez a menetrendváltozás a mi vasutunk menetrendjét nem érinti, mindazonáltal figyelmébe ajánljuk azt az utazó közönségnek.

— **Nem lesz háboru.** A 101. gyalogezredhez besorozott újoncok közül tegnapig 15 újonc bocsáttatott haza és még további hazabocsáttatásra is van kilátás, sőt az önként szolgálatra jelentkezők is abbéli kérvényükkel, hogy a rendes sorozási idő előtt vétessenek fel tényleges szolgálatra, következetesen elutasítatnak, amiből méltán azon következtetés vonható le, hogy a háboru rémesező szerint nem kísért.

— **Bájjal.** Furcsa esetet panaszoit el tegnap a rendőrség előtt Nemedi Imre. Azt mondta ugyanis hogy őt egy Szabó Anna nevű kuruzsló asszony valami titkos szerrel meg akarta rontani, hogy elvegyék a kedvét a korcsmába való járástól, no meg hogy a szeretőjét — szerethesse. — A panaszra természetesen nagyot néztek a rend derék őrei s nyomban írásba is vették azt úgy amint azt Nemedi előadta. A bájjal Szabó Anna készítette volna s hasznalati módja a következő: Egy üvegben levő folyadékkal Nemedi Imre feje lett volna megmosandó, s a használt törülköző még az nap kapcava alakítandó, mielőtt azonban belebujtatta volna a csizmájába, a csizma talpának alsó része is bizonyos porral lett volna behintendő, végül pedig többféle és mindenféle növényből készített pornak kavában vagy borban való megivása, — persze mindennek úgy kellett volna megtörténni, hogy ő ne tudjon róla semmit, mert különben a bájjal sikere az ördögé. — Szabó Anna f. hó 4-én vitte el az így elkészített szer özv. Nemedi Janosnéhoz, a megbűbájozandó Nemedi Imre anyjához; de mert az asszonyok nem voltak eléggé óvatosak, a szomszéd szobában véletlenül jelen levő N. J. meghallván a készülendőket, egy merész ugrással a konyhában termett s a bájjal és a titkos szerek orozslánrészét a földhöz vágdalva, megsemmisítette nemcsak, hanem első felindulásában jó Szabó Anna ellen a rendőrségnél a megkísérlett kuruzslás miatt a feljelentést is megtette. — A kelepcebe került kuruzsló most azzal mentegetődzik, hogy az általa készített szer se árt, se használ. A büntető bíróság azonban minden valószínűség szerint kemény; de hasznos leckét fog szolgáltatni a kuruzslónak.

— **Tűz.** F. hó 4-én virradóra Fekete János III. t. 499. szám alatti lakos zalotai 4. számú tanyáján tűz ütött ki, mely egy kazal szénát és nagyobb mennyi segű kukoricaszárát hamvasztott el.

Közgazdaság.

— **Gyapjuület.** Budapest, okt. 3. Az utóbbi napokban beerkezett szállítók kb. 1500 mm. különféle gyapjút vásároltak, melyek a tulajdonosok engedékenysége folytán 1—2 frttal olcsóbb árakat értek el. Fizettek: közép, elsőnyírásúért 60—70 frtot, jobb, hibátlan bácskaiért 53—55 frtot, fehér másodnyírásúért és nyári gyapjuért 70—73 frtot, kek másodnyírásúért 62—66 frtot, baranyaiért 58—62 frtot, gyárilag mosottért 108—105 frtot, olyan minőségűért 125—135 frtot, mosott bőr- és timárgyapjuért 92—100 frtot, mosott báránygyapjuért 95—110 frtot, minden 56 kg-ért 2 százalékkal.

— **Sertés-üélet.** Budapest, okt. 3. E héten élénk forgalom volt, miután azonban tulajdonosok a szükségletnél többet kínáltak eladásra, az üzlet kissé csökkent árak mellett csendesesen folyt le. Heti átlag-árak: magyar válogatott árú 320—380 kilogramm nehéz 46½—47 kr., 280—300 kilogramm nehéz 48—48½ kr. Öreg 300 kilogrammon teli — krajcár vidéki sertés könnyű 49—50 kr. Szerb 46—47½ kr. román kr. tiszta klgk; páronkint 45 klg. ételsúly levonas és 4% engedmény szokasos. Eléseg árak: Tengeri 6.70 frt. Arpa új 6.80 frt. Kőbányán atvéve.

Előfizetési felhívás

MAGYAR HIRLAP

politikai és társadalmi napilapra.

A Magyar Hirlap megindulása alkalmával kiadott programunkhoz híven ragaszkodtunk. Az ország olvasókörzöse ma már megteheti, hogy követjük-e a reális szabadelvű irányt és a nemzeti állam komoly érdekeinek védelmében lankadtunk-e?

A társadalmi kérdések mindig élénken foglalkoztatják a Magyar Hirlap-ot, mely már több fontos kérdésben magához ragadta a vezerszerepet. Ilyen országos érdekű kérdése volt a nemzeti színház ügye, melyben a Magyar Hirlap közölte elsőnek a híressé lett felsőfolyamodást.

A közgazdaság minden egyes ága a Magyar Hirlap-ban kellő kultivalásra talál. Sohase érjük be a száraz hírek egyszerű közlésével, hanem azokat élvezhető formában s a kelő magyarázatokkal kísérve juttatjuk a közönség elé.

Társarovatunk érdekes, modern cikkeket hoz; apró cikkeiben a Magyar Hirlap furcsa tölte, érdekes formában dolgozza fel a nap aktuális eseményeit; újdonsági rovata minden magyarországi hírlap felülmúlja érdekes és frissesség szempontjából, s nincs oly száma a lapnak, melyben egész halmaz eredeti híre ne volna, mely aznap csakis a Magyar Hirlap-ban olvasható.

A többi rovatok is mind avatott kezekre vannak bízva, s gondoskodás történt, hogy a legapróbb híre is irodalmi formában kerüljön a közönség elé.

A Magyar Hirlap szerkesztőségének belső tagjai: Abonyi Arpad, Ambrus Zoltán, Benedek Elek, Fenyő Sándor (helyettes szerkesztő), Füredi Mór, György Endre, Horváth Gyula (felelős szerkesztő), Heltai Jenő, Janovics Pál, Kalnoki Izor, Kohn David, Kondor Alfréd, Kürthy Emil, Márkus Miksa, Pollák Illes, Szabó Endre, Szana Tamás, Szemere Attila, Szemere Huba, Szeredai Sváb Leó, J. Virág Béla.

A Magyar Hirlap naponként 2—3 iv terjedelemben jelenik meg, ezenkívül hetenkint háromszor mellékleteket ad, még pedig: irodalmi, tanügyi és mezőgazdasági.

A közlemények frissességét, valamint az irni tudó és akaró közönség közreműködését pályázatunkkal segítjük elő. A Magyar Hirlap ugyanis pályázati kitűzőt: 40 aranyat egy tárcára, 100 aranyat egy novellára és 10 aranyat egy újdonságra, ez utóbbit állandó pályázattal, a mely 10 aranyat minden hónap 20-án kiadjuk a legjobb és legerősebb híre beküldőjének.

Lapunk egyik állandó közleménye a rendes folytatásokban megjelenő regény. Kiváló hazai és elsőrendű külföldi erőket műveit közöljük s még e hónap végén kezdjük meg Ambrus Zoltán új, eredeti „Midas Király” című regényének közlését.

A „Magyar Hirlap” előfizetési árai:

Egész évre	—	—	—	14	frt	—	kr.
Hat hóra	—	—	—	7	„	—	„
Három hóra	—	—	—	3	„	50	„
Két hóra	—	—	—	2	„	40	„
Egy hóra	—	—	—	1	„	20	„
Egyes szám ára 4 kr.							

Előfizetőinknek kedves szolgálatot velünk tenni, midőn

Gyermek Ujságot

mellékelünk lapunkhoz, hogy előfizetőink 7—15 éves gyermekei ne nélkülözzék azt az olvasmányt, a mely koruknak minden tekintetben megfelel. Ez a kis ujság a „Kis Világ”, mely hetenkint egyszer jelenik meg pompás színnyomatú melléklettel s melyet minden pénteken fogunk szétküldeni, olyan lesz, hogy tanuljanak és okuljanak belőle a gyermekek, ne legyenek olyan olvasmányokra szorulva, melyek ártalmukra lehetnek. Avatott kezekre van bízva e gyermek-újság szerkesztése, s minden közleménye, minden illusztrációja gondos megfontolás tárgya lesz. A „Kis Világ” szerkesztője már hosszabb elbeszéléseiről is gondoskodott, mely: „A kis gróf kalandjai” cím alatt fog mindjárt az első számban, Márkus bácsi tollából megjelenni.

A „Kis Világ” előfizetési ára lesz (de csakis a Magyar Hirlap előfizető számára, más nem kaphatja meg e gyermeklapot) Egész évre 2 forint, fele évre 1 forint, negyed évre 50 kr.

Magyar Hirlap

kiadóhivatala Budapest, Gránátos-utca 16.

3066—891. tk. szám.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szentesi kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy *Szentes város árverésztár mint végrehajthatónak Pap Antal és neje Molnár Juszta végrehajtást szenvedők elleni 300 frt tőkekövetelés és járuléki iránti végrehajtási ügyében, a szentesi kir. járásbíró területén lévő és Szentes városában fekvő, a szentesi 8914. sz.*

tjében A. 1778. b. rsz. alatt foglalt IV. t. népsorszámu ház és udvarra az árverést 831 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1891. évi **december hó 7-ik napján** délelőtti 9 órakor ezen telek-könyvi hatóság helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10% -át, vagyis 83 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t. c. 42.

§-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyministeri rendelet 8. §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. c. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Szentesen, 1891. évi szept. 17-én.
A szentesi kir. járásbíró, mint telek-könyvi hatóság.

Temesváry,
kir. járásbíró.

BUDAPESTI HIRLAP

Mindenki, aki

5E6

alkalmazást keres vagy alkalmazást adhat, a

„BUDAPESTI HIRLAP” apró-hirdetési

által nélkülözheti a közvetítőket.

Régi dolog, hogy a közvetítés sok pénzbe kerül és a viszonyokat egyáltalán tekintve, gyakran fordul elő, hogy a költséges közvetítés dacára sem az alkalmazást kereső nem jut könnyen helyhez, sem az alkalmazást adó nem kap könnyen megbízható embereket. Oka ennek főleg az, hogy a munkaadó és munkakereső, a vevő és az eladó, nem érintkezik közvetlenül. A közvetlen érintkezésre pedig manapság alig van hathatósabb eszköz, mint egy elterjedt lapban való hirdetés, a „Budapesti Hirlap” apró-hirdetési rovata pedig naponta legkevesebb 90.000 ember által olvastatik. (A lap naponta 30.000 példányban jelenik meg; legkevesebb három olvasót lehet számítani egy-egy lapra). Kereskedő, aki könyvet, irrodatisztelt, gyakornokot keres, vagy viszont azok, akik hasonló alkalmazást keresnek; a gazda, aki kasznárt, ispánt, vagy gazdasági gyakornokot keres és viszont, akik ajánlkoznak; a háziaszony, aki szakácsnét, szobalányt, dajkát, cseledélyt keres és hasonlóan szolgálók, akik helyet keresnek; birtokeladás, üzleteladás, birtokbérlet, házfeladás, házvétel, nevelő, nevelőnő, házvezetőnő, gazdasszonyi, és egyéb pályázat, lakáskiadás és lakás bérbevetési hirdetések, szóval az életszükséglet minden fázisában könnyen és olcsó pénzen a

Budapesti Hirlap apró-hirdetési

alatt célt lehet elérni.

Családi jelentsekre, különösen eljegyzési és hymen-hírekre, esküvőre való meghívásokra, születési jelentsekre, nvnapi gratulációkra, gyászjelentsekre és minden efféle közleményekre a „Budapesti Hirlap” apróhirdetési rovata kiválóan alkalmas.

A hirdetési díjak igen olcsók. Mindannyiszor, a hányszor a hirdetés megjelenik, egy-egy szó két krba kerül, vastagabb betűvel négy kr. Címekkel ellátott hirdetéseknek még egy-egy hirdetés után 30 kr. kinstári bélyegilleték külön jár. Ha a cím nincsen kitéve, hanem a hirdetés úgy szól, hogy „Cím a kiadóhivatalban megtehető”, akkor bélyegdíjat nem kell fizetni. A kiadóhivatal ilyen esetben minden díj nélkül megmondja a kérdezőkódoknak az illető címet, sőt vidékre díjtalanul levelez is, ha a kérdezőkód a postabélyegzet beküldi. Helyben a hirdetések a kiadóhivatalban vétnek fel készpénzen, vidékről a pénzt legalkalmasabban postautalványon lehet küldeni. A „Budapesti Hirlap” előfizetési ára negyed évre 3 frt 50 kr., egy hónapra 1 forint 20 kr. A cím egyszerűen „Budapesti Hirlap Kalap-utca 16.”

Képes Családi Lapok

szépirodalmi és ismeretterjesztő képesheti lap.

Szerkesztő: **Dr. Tolnai Lajos.** — Főmunkatárs: **Dr. Váradi Antal.** Felelős szerkesztő

és kiadótulajdonos: **Dr. Murányi Ármin.**

Előfizetési ára:

a „Hölgyek Lapja” című divatmelléklettel s a „Regénymelléklet”-tel együtt:

Egész évre 6 frt. Félévre 3 frt. Negyed évre 1 frt 50 kr.

A „KEPES CSALÁDI LAPOK” című hetilap új negyede lép. A magyar szépirodalomnak e hatalmas tényezőjét, a magyar művelt családoknak e szellemi kincsét még a következő írók és írónők támogatják: Jókai Mór, Lauka Gusztáv, Rudnyánszky Gyula, Dalnady Győző, Mikszáth Kálmán, Komócsy József, Temérdek (Jeszzenszky Danó), dr. Prém József, dr. Sziklay János, Incédy László, Palágyi Lajos, Erődy Daniel, Dengi János, Tölgyesi Mihály, Vertessy Gyula, Méry Károly, dr. Murányi Ernő, Petri Mór, dr. Roditzky Jenő, Csorba Palotay Ákos stb. — Benitzky-Bajza Lenke, Büthner Lina, Nagyvárady Mira, Kuliffay-Benitzky Irma, Harmath Lujza, Hevessiné-Sikor Margit, V. Gaál Karolina, Karlóvszky Ida, Mericay-Karossa Irma, Erzsike, stb.

A KEPES CSALÁDI LAPOK az összes szépirodalmi képes hetilapok között a legélénkebb, legváltozatosabb. Tartalma az irodalom minden változatát felöleli; képei a jelen eseményeit s a leghíresebb festők műveit mutatják be.

„HÖLGYEK LAPJA” című, havonként kétszer megjelenő divat-melléklete a legújabb divatképeket hozza s e mellett a magyar háziaszonyok valóságos szellemi titkára, a menyhében a nevelés, az egészség, a gazdaság, értészet, a háztartás s a konyha terén nincs olyan kérdés, a melyet ne tárgyalna s nincs olyan titok, a melybe hölgyeinket be ne avatná!

„REGÉNY MELLEKLETE” külön beköthető négy kötet érdekes regénnyel ajándékozza meg évenként az előfizetőit.

A „KEPES CSALÁDI LAPOK”-nak még a zold borítéka is tele van mulattató közleményekkel, humoros apróságokkal, sakk-, kép-, szám-, kocka- és póntalányokkal és szórjévtényekkel, melynek megfejtői értékes jutalmakat kapnak.

A „KEPES CSALÁDI LAPOK” gazdag tartalma és számos melléklete dacára mégis a legolcsóbb szépirodalmi képes hetilap; éppen azért bizony számunk minden honfű és honleány, minden magyar család támogatására es partfogására.

Mutatóványzókat ingyen és bérmentve küld a kiadóhivatal mindazoknak, kik ez iránt — legcélszerűbben levelezőúton — hozzájárulnak.

Aki az egész évre szóló hat forintnyi előfizetési összeget, 40 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak 4 regényt, és aki a 3 frt előfizetési összeget és 30 kr. csomagolási és postaszállítási díjjal együtt egyszerre beküldi, annak két eredeti regényt küld ajánlva jutalmul.

Aki 3 új előfizetőt gyűjt s az előfizetési összeget egyszerre beküldi, annak elismerésül egy diszes emlékkönyvet küld a kiadóhivatal.

Megrendelhető post-utalványon minden postahivatalnál és minden könyvkereskedésben.

Előfizetéseket (a hónap bármely napjától) elfogad a „KEPES CSALÁDI LAPOK” kiadóhivatala — Budapest, Nagyköröna-utca 20 szám.

Teljes számu példányokkal még mindig szolgálhatunk.

4H5